

т. 5, стр. 233]. Име Бранкалеонеове жене, Галеана, аналог је имена "Јелена" (Хелена је при деформисаном читању "Галеана")

14) У рату у XIII в. главни противници клана ТРНК (Конради, Манфред) су папа и његов савезник Карл Анжујски. Папа, "газда у Риму", наступа као "главни цар". Манфред ратује против папе, који настоји да га потисне из Италије (као што Јустинијан потискује Тотилу). У време тих битака (изоморфних биткама у рату из VI в.) појављује се (као што и треба) град Троја, и то у вези с Напуљом. "Намесник је побегао из Троје; његова војска се расула; он сам је пожурио у Напуљ..." [41, т. 5, стр. 238]. Бранкалеоне и Манфред склапају савез; обојица, Манфред на Сицилији, а Бранкалеоне у Риму, јединствено (као и Готи) иступају против "папе-цара". Италија се подвргава рушењу: у Риму је, на пример, 1257. год. било уништено више од 140 утврђених кула [41, т. 5, стр. 250]. "У том великом грађанину Болоње (Бранкалеонеу - А.Ф.)... поново се јавио дух античности..." [41, т. 5, стр. 252]. Чудно је да у Риму није остало никаквих трагова Бранкалеонеове активности (натписи, споменици итд.). Да они нису померени у древност? "Изнурена италијанским ратовима (средином XIII в. - А.Ф.) Немачка је запала у стање унутрашњег распада и немоћи, из кога се стара империја више није повратила..." [41, т. 5, стр. 267]. Осим већ поменуто Галеане, у клану ТРНК је и "права" Јелена, жена Манфреда, једног од централних хероја тог периода [41, т. 5, стр. 274]. Штавише, та "Јелена је кћерка епирског деспота" [41, т. 5, стр. 274], Гркиња, као и Јелена из Тројанског рата.

15) У ГТР-рату из VI в. Велизар-Нарзес упада у Италију споља. У XIII в. папа је "поново отворио Италију туђинском властодршцу. Он је био врло похлепан, и с његовом победом (уп. с Нарзесом - А.Ф.) нестала је национална идеја..." [41, т. 5, стр. 276]. Карл Анжујски је неочекивано био изабран за сенатора у Риму. Он је дошао из Француске с француском војском (поново поклапање Француза с ПРС). У ГТР-рату (нарочито у тројанској верзији) инвазиона војска (Грка-Ромеја) у почетку напада на Сицилију - тројански посед. Исто тако, инвазија Карла Анжујског почиње нападом на Сицилију, Манфредов посед, тј. на ТРНК-посед. "Поход Карла Анжујског на Сицилију спада у ред храбрих, славом овенчаних подухвата (као и освајање Сицилије од стране Грка-Ромеја у ГТР-рату - А.Ф.) крсташких витезова у тој епохи" [41, т. 5, стр. 286]. Године 1266. Карл је био крунисан за краља Сицилије. И опет Грегоровијус невољно потврђује деловање формуле померања (в. сл. 17.2), указујући на паралелу, коју смо открили нашом формалном методом. Приметимо да практично све паралеле на које указује Грегоровијус у [41], тачно одговарају ГХК и њеном разлагању на збир померања.

"Мрачни Карл Анжујски је, слично Нарзесу (! - А.Ф.), ступио у арену древних битака између романских и германских народа, а Манфред је преузео трагични лик Тотиле (! - А.Ф.). Историја је у свом кретању описала круг; јер иако су односи снага били другачији, ипак је ситуација, у суштини, била иста: папа је позвао у Италију стране завојеваче, да би је ослободио од германског господства. Швапска династија (Фридриха-Конрада - А.Ф.) пала је исто тако као што је пала готска. Изненађујуће страдање обеју господстава и њихових хероја обојило је историју двоструком трагедијом у једној истој класичној арени, при чему је друга трагедија само тачна репликација прве (! - А.Ф.)" [41, т. 5, стр. 287]. Наведена паралела Карл Анжујски = Нарзес налази неочекивану потврду у извесној